

Συνδρομή ἰσησὶ πρὸς πληρω-  
τὴν ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κυ-  
πρου σελήνια ἀνά. Ἐν τοῖς  
χωρίοις σελήνια ἑπτὰ. Ἐν τῇ  
ἐσωτερικῇ φασγῇ ἑπτά.  
Εἰδοποιεῖται ἡ διατίθησι κα-  
ταχωρίζονται πρὸς ἡμῶν  
φασγῶν τὴν γραμμὴν. Ἐν  
γραφαὶ κυβερνητικῆς, Δημο-  
κρατικῆς, ὁδὸς, πέντας τὴν  
γραμμὴν. Ἀρδρα συμφωνοῦ  
τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗ-  
ΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται ὡς  
ρίαν.

# ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἑφημερίς Ἑβδομαδιαία.

Ἐκδότης ἢ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaologos)

Διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν ἀπὸ τῶν  
ἐν τῷ Συντάγματι ὑποφωτισ-  
ται. Ἐπισημαίνεται ὡς "ΑΛΗ-  
ΘΕΙΑΣ" ὁ δὲ ἄλλος ἄνθρωπος  
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐκ Διμήνου.  
Κατὰ τὸν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Δι-  
μήνου πρὸς τὴν ὑποφωτισ-  
ται. Ἐπισημαίνεται ὡς "ΑΛΗ-  
ΘΕΙΑΣ" ὁ δὲ ἄλλος ἄνθρωπος  
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐκ Διμήνου.  
Κατὰ τὸν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Δι-  
μήνου πρὸς τὴν ὑποφωτισ-  
ται. Ἐπισημαίνεται ὡς "ΑΛΗ-  
ΘΕΙΑΣ" ὁ δὲ ἄλλος ἄνθρωπος  
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐκ Διμήνου.

## ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ.

Ἐκ τῶν διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ κο-  
μισθέντων φύλλων ἀρπύμεθα τὰ ἐ-  
ξῆς περὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν.

«Ἐπὶ πέντε ὁλασιώρας τὰ φοβε-  
ρὰ στόμια τῶν ἀγγλικῶν τηλεβό-  
λων ἐξηρεύοντο πῦρ καὶ σίδηρον  
κατὰ τῶν φρουρίων Ἀλεξανδρείας  
καὶ σιγὴν ἐπιβαλόντα τοῖς ἐν αὐ-  
τοῖς, καίπερ γενναίως ἀγωνισαμέ-  
νοις, ἀνέφωξαν νέαν σελίδα τοῦ Αἰ-  
γυπτιακοῦ ζητήματος καὶ περιήγα-  
γον τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ εἰς λίαν κρίσι-  
μον θέσιν ἀπέναντι τῆς κυριάρχου  
δυνάμεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν εὐρωπα-  
ϊκῶν κυβερνήσεων ἀφ' ἑτέρου. Πάν-  
τες βεβαίως διερωτῶνται: καὶ νῦν  
τί γενήσεται;

Πολλοὶ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἐ-  
φρόνουν ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ προέ-  
βαινεν εἰς μεμονωμένην ἐνέργειαν  
παρὰ τὴν γνώμην τῶν λοιπῶν ду-  
νάμεων καὶ ὅτι ὁ ναύαρχος Σέϋμουρ  
θὰ περιωρίζετο εἰς ἀπλᾶς ἀπειλὰς  
καὶ δὲν θὰ κατήρχετο μέχρι τῆς  
χρήσεως τῆς βίας. Ἡ γνώμη αὕτη  
ἐπεκράτει ἴσως καὶ ἐν Ἀλεξανδρεί-  
ᾳ καὶ ἐνταῦθα καίτοι ἡ ἔντονος  
στάσις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως  
καὶ αἱ ἐκτακτοὶ αὐτῆς παρασκευ-  
αὶ εἶδει νὰ καταδείξωσι τοῖς πᾶσιν  
ὅτι ἡ ἰσχυρὰ Ἀλβίων στερεὰν ἀπό-  
φασιν εἶχε νὰ ἐνεργήτῃ καὶ νὰ ἐ-  
νεργήσῃ μόνῃ. Ἀλλὰ τὸ τόλμημα  
τοῦ ναυάρχου Σέϋμουρ, ἐκτὸς τῆς ἰ-  
διαιτέρας φάσεως, εἰς ἣν ἔρριψε τὸ  
ζήτημα, συνδέεται καὶ πρὸς τινὰς  
λεπτομερείας, αἵτινες καθιστῶσι τὴν  
φάσιν ταύτην ἰδιαίτερος σπουδαίαν  
καὶ ἀξιοσημείωτον. Ὁ ἀγγλος ναύ-  
αρχος ἤρξατο ἀπειλῶν τὰς ἐν Ἀλε-  
ξανδρείᾳ ἀρχαῖς ἀπὸ ἑβδομάδος σχε-  
δὸν πλῆρην ἡ ἀπαξ καταδείξεν αὐ-  
ταῖς τὸν κίνδυνον, ὃν διέτρεχον ἡ  
πόλις καὶ τὰ φρούρια τῆς Ἀλεξαν-  
δρείας ἐὰν ἐξηκολούθει ὁ ἐξοπλισμὸς  
αὐτῶν καὶ ἡ ἀνέγερσις ὀχυρωμάτων,  
καὶ προσεκάλει αὐτάς νὰ παύσω-  
σι τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦτον: αἱ ἀπαν-  
τήσεις, ὡς ἐλάμβανεν ἐκάστοτε ἡ  
δύναμις νὰ θεωρηθῶσιν ὡς περιφρό-  
νησις τῶν ἀπειλῶν αὐτοῦ καὶ ὡς  
χλεύη διὰ τὸν ναύαρχον δυνάμεως

ἐχούσης ἐγγεγραμμένην ἐν τοῖς λαμ-  
προῖς αὐτῆς ναυτικοῖς κατορθώμα-  
σι τὴν λέξιν Ἀβουκίρ, ἣτις εἶναι  
βεβαίως γνωστὴ τοῖς Αἰγυπτίοις.  
Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἔπαυε πλέ-  
ον ὁ Σέϋμουρ ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν  
δυνάμεων ἐν εἰρηνικῇ ναυτικῇ ἐπι-  
δείξει καὶ περιεβάλλετο ὅλον τὸν τύ-  
πον τοῦ ἀγγλοναυάρχου, μέλλοντος  
νὰ ἐκτελέσῃ πιστῶς τὰς διαταγὰς  
τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ. Εἶναι ὄν-  
τως παράδοξοι αἱ πολλαπλᾶ ἀν-  
τιφάσεις, αἵτινες παρετηρήθησαν  
κατὰ τὴν φάσιν ταύτην τοῦ αἰγυ-  
πτιακοῦ ζητήματος. Δις, τρίς ὁ  
ἀγγλος ναύαρχος ἐπέταξε ταῖς ἐν  
Ἀλεξανδρείᾳ ἀρχαῖς νὰ παύσῃ ὁ ἐ-  
ξοπλισμὸς τῶν φρουρίων τῆς πόλε-  
ως ταύτης, πρὸς τοῦτο δὲ καὶ πρὸς  
τὸ ὑπουργεῖον καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν  
Χεδίβην ἐγράψεν· πάντοτε δὲ ἐλάμ-  
βανε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ ἐξο-  
πλισμὸς ἔπαυσεν ὁλοτελῶς ἐνῷ αἱ  
διάφοροι ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου  
γινόμεναι κατοπτρεύσεις ἀπεδείκνυ-  
ον τὸ ἐναντίον. Τέλος ὁ Σέϋμουρ ἡ-  
κηύθυε τηλεσίγραφον, ὃ δὲ Ἀραβὴ  
πασσᾶς ἀπαντῶν εἰς τὸ τηλεσίγρα-  
φον τοῦτο ἐδήλωσε τῷ ἀγγλῷ ναυ-  
άρχῳ ὅτι οὐδόλως παρεδέχετο τοὺς  
ὅρους αὐτοῦ, ὅτε καὶ ἐλήφθη πλέον  
ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις περὶ κανονισ-  
μοῦ τῶν φρουρίων. Σημειώσωμεν  
σπουδαίαν τινὰ λεπτομέρειαν. Τὸ  
αἰγυπτιακὸν ὑπουργεῖον ἀπεφάσι-  
σεν ὅτι τὰ φρούρια θ' ἀπῆντων με-  
τὰ τὸν τέταρτον κανονισμὸν ἐκ  
μέρους τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου. Ἐν  
Κ) πόλει ὁμοῦς ἀλλοῖα ἀπάντησις ἐδί-  
δετο τῷ Λόρδῳ Δούφφριν. Ὁ «Ἀ-  
νατολικὸς Ἀγγελιαφόρος» γράφει ὅ-  
τι τῇ παρελλούσῃ, δεύτερα, ὁ πρε-  
σβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐποιήσατο  
τῇ Πύλῃ προφορικὴν ἀνακοίνωσιν,  
ἐν ἣ ἐλέγετο ὅτι ἐὰν τὰ φρούρια τῆς  
Ἀλεξανδρείας δὲν ἀφωπλίζοντο ἐν-  
τός 24 ὥρων, ὁ ἀγγλικὸς στόλος θὰ  
ἐσφαιροῦσιν αὐτά. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐ-  
ξωτερικῶν ὑπουργός, Ἐξ. Σαῖδ πα-  
σᾶς, ἀπήντησεν ὅτι ἐὰν ὁ στόλος ἤρ-  
χετο τοῦ πυρός, τὰ φρούρια δὲν θ' ἀ-  
πῆντων, παρεκάλει δὲ συγχρόνως  
τὸν Λόρδον Δούφφριν γὰ μεσολαβή-  
σῃ φιλικῶς παρὰ τῷ Λόρδῳ Γράμ-

βιλ καὶ τῷ ἀγγλῷ ναύάρχῳ ὅπως  
μὴ ἐπισπεύσωσι τὰ πραγματά.  
Ἄλλ' ἐνῷ ἐντεῦθεν εἶδεδετο τοσοῦτον  
εὐάρεστος καὶ φιλική, οὕτως εἶπεν,  
ἀπάντησις, ἡ ἀγερωγία ἐν Αἰγύπτῳ  
ἐσκήληνε τὰ πραγματά καὶ ὁ κα-  
νονοβολισμὸς ἤρξατο. Ἀμα τῇ εἰ-  
δήσει ταύτῃ ἡ Πύλη συνεκινήθη, καὶ  
δικαίως, καὶ τηλεγραφικῶς διατά-  
χθη ὁ Μουσοῦρος πασᾶς νὰ ποιήσῃ  
παραστάσεις τῷ Λόρδῳ Γράμβιλ  
πρὸς παῦσιν τοῦ κανονοβολισμοῦ.  
Ἦδη πῶς συμβιβάζεται ἡ διαβεβαί-  
ωσις ἀφ' ἑνὸς ὅτι τὰ φρούρια δὲν  
θὰ ἀπαντήσωσι καὶ ἡ ἐνέργεια ἐν  
Ἀλεξανδρείᾳ ἀφ' ἑτέρου; Ἡ λύσις  
τοῦ λεπτοῦ τούτου σημείου τοῦ ὅλου  
ζητήματος ἀπόκειται νῦν τῇ διπλω-  
ματίᾳ. Ἀλλ' ἡ ἀντίφασις μεταξὺ  
τῶν δύο ἀπαντήσεων εἶναι κατὰ  
δηλόν, ἄνευ δὲ σχολίων ἀναγράφω-  
μεν ἐκ τοῦ «Ἀνατολικοῦ Ἀγγελια-  
φόρου» τὰς ἐπομένους σχετικὰς εἰ-  
δήσεις «Παρὰ τὰς ὀριστικὰς διατα-  
γὰς τοῦ Σουλτάνου, τὰ Αἰγυπτια-  
κὰ φρούρια ἀπῆντησαν ἐπὶ τινὰ  
χρόνον εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἀγγλικοῦ  
στόλου». Καὶ κατωτέρω. «Ἀπ-  
δείχθη νῦν τρανώτατα ὑπ' αὐτῶν  
τούτων τῶν γεγονότων ὅτι καὶ ὃν  
χρόνον αἱ Αἰγυπτιακαὶ ἀρχαὶ ἐδή-  
λουν ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως ἐπραττον  
σχετικῶν πρὸς ὀχυρώσεις καὶ ἐξοπλι-  
σμούς, ὁ Ἀραβὴ παρὰ τὰς ρητὰς  
διαταγὰς τοῦ Σουλτάνου ἀνῆγειρε  
καὶ ἐξώπλιζε τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ  
φρούρια.» Πρὸς δὲ ἀναγράφωμεν ἐκ  
τοῦ αὐτοῦ φύλλου τὴν ἐπομένην βα-  
ρυσήμαντον εἰδήσιν. «Λέγεται ὅτι  
ἡ Πύλη ἔλαβε τηλεγράφημα παρὰ  
τοῦ Ἀραβὴ πασᾶς δηλοῦντος ὅτι,  
καίπερ ἀναγνωρίζοντες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ  
τὴν ὁμηρικὴν ἡγεμονίαν οὐδέπο-  
τε θὰ ἐπιτρέψωσι ταῖς ξένοις τὴν  
κατοχὴν τῆς Αἰγύπτου ἐφ' ὅσον καὶ  
εἰς μόνος Ἀραβὴ πατεῖ τὸ ἔδαφος  
αὐτῆς.» Οὕτω λοιπόν, ὡς βλέπει-  
τις, ἡ διαγωγὴ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῶν  
δικαιολογεῖ πῶς ἀπέναντι τῆς Εὐ-  
ρώπης τὸ τόλμημα τοῦ ἀγγλοῦ ναυ-  
άρχου, καὶ ἦδη οἱ ἐπὶ τὴν ὑποστή-  
ρξιν τῶν λοιπῶν μεγάλων δυνάμε-  
ων βασίζοντες βλέπουσι διαφευ-  
δομένους ἐν τινὶ μέτρῳ τὰς ἐλπίδας

αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ εἰδήσει δια-  
βασθεῖσαι ἐν Λονδίνῳ, ἐπιβεβαι-  
οῦσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία ὑποστηρίζεται  
ἠθικῶς ὑπὸ τριῶν δυνάμεων ἐν τῇ  
ἐνέργειᾳ αὐτῆς ἐν ἀνάγκῃ δεύσασθαι  
ριγθήσεται καὶ ὕλκως ὑπομείσῃ δὲ  
ἐξ αὐτῶν. Καὶ δὲν εἶναι βεβαίως  
δυσχερὲς νὰ ἐννοήσῃ τις τίνες αἱ δὲ  
νάμεις αὗται αἱ μετὰ τῆς Ἀγγλί-  
ας ἰσχυρὸν συνασπισμὸν ἀποτελοῦ-  
σαι, καὶ τίνες αἱ λοιπαὶ δύο, αἱ ἀ-  
πομονωθείσαι, οὕτως εἶπεν, ἐν τῇ  
ζητήματι τούτῳ. Ὁ «Χρόνος» τοῦ  
Λονδίνου βεβαίως ὅτι οἱ πρεσβευταὶ  
τριῶν ἐκ τῶν μεγάλων δυνάμεων  
ἐπεδοκίμασαν τὴν διαγωγὴν τῆς  
Ἀγγλίας ἐν Αἰγύπτῳ. Ὁ Λόρδος  
Γράμβιλ ἀπαντῶν εἰς παραστάσεις  
τοῦ Μουσοῦρου πασᾶ, εἶπεν ὅτι ἡ  
κυβερνήσις δὲν δύναται ν' ἀνακαλέ-  
σῃ τὴν ὑπὸ τριῶν δυνάμεων ληφθεῖ-  
σαν ἀπόφασιν, ἣτις ἐπιδοκιμάζει  
τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἀγγλίας. Ἐτε-  
ρα τηλεγραφήματα, εἰς τινὰς κύ-  
κλους διαβιβασθέντα ἐν Κ) πόλει, ἐπε-  
βεβαίουν πᾶσας τὰς εἰδήσεις ταύτας  
παριστῶντα μάλιστα τὴν τετρα-  
πλὴν συμμάχίαν ὡς τετελεσμένον  
γεγονός. Πρὸς δὲ ἀγγέλλεται ὅτι αἱ  
παρισυναὶ ἐφημερίδες ἐπιδοκιμάζου-  
σι τὴν ἐν Αἰγύπτῳ στάσιν τῆς Ἀγ-  
γλίας, ἡ εἰδήσις δὲ αὕτη εἶναι, ὡς  
γνωστὸν, σπουδαιότατη λαμβανο-  
μένων μάλιστα ὑπ' ὄψιν τῶν τε-  
λευταίων φημῶν περὶ τῆς ἐνεργείας  
τῆς Γαλλίας ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ  
ζητήματι.»

Ἡ Βακὴτ γράφει·

Ἡ Υψ. Πύλη ἀπέστειλεν εἰς τοὺς  
παρὰ ταῖς μεγάλαις δυνάμεσιν ἀν-  
τιπροσώπους αὐτῆς δύο ἐγκυκλίους  
ἐν αἷς δηλοῖ ὅτι ὁ Δερβίς πασᾶς  
διεβεβαίωσεν ὅτι τὰ φρούρια Ἀλε-  
ξανδρείας δὲν θ' ἀνταπαντήσωσιν  
εἰς τὸν ἀγγλικὸν στόλον. Κατὰ τὰς  
εἰς τὴν Πύλην ἀποσταλείσας πλη-  
ροφορίας παρὰ τοῦ Χεδίβου καὶ τοῦ  
Δερβίς πασᾶ αἱ ὀχυρωματικαὶ ἐρ-  
γασίαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ πολ-  
λοῦ ἔπαυσαν. Ἡ Πύλη δηλοῖ προσ-  
εῖτι ὅτι οἱ εὐπειθεῖς κάτοικοι θαλάσ-  
βωσι μεγάλως ἐκ τοῦ βομβολισμοῦ,  
ὅτι θὰ προέλθωσιν ἐκ τούτου σοβα-  
ρὰ ἀποτελέσματα κατὰ τῆς ἀπ.



## ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο Λόρδος Δήμαρχος του Λονδίνου έθηκεν εις την διάθεσιν τῆς Α. Ε. του Μ. Ἀρμοστού τὸ ποσὸν 200 λίρων ἀγγλ. ἵνα διανεμηθῶσι τοῖς ἐν ὑπῆρξιν Αἰγύπτου ἀπόροις πρόσφυζιν ἡ πράξις αὕτη τοῦ εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου Λόρδου Δημάρχου επέσυρε τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐλογίας οὐ μόνον τῶν εὐεργετηθησομένων, ἀλλ' ἀπάντων τῶν ἐν Κύπρῳ. Ὁ Μ. Ἀρμοστής, ὡς ἐμάθομεν, ὥρισεν 100 λίρας διὰ τοὺς ἐν Λεμησσῷ καὶ 100 διὰ τοὺς ἐν Λάρνακι ἀπόρους πρόσφυγας.

Τὴν 3)15 Ἰουλίου περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰσέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὸ πολεμικὸν «Ταμάρ» προερχόμενον ἐκ Μελίτης καὶ φέρον τὰγμα ἀποβατικῆς στρατοῦ ἐξ 991 ἀνδρῶν, ἀπέπλευσε δὲ, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀμέσως. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰσέπλευσε καὶ τὸ ἐμπορικὸν «Ροζίνα» φέρον ἐκ Μελίτης ἀνθρακας καὶ πολεμοφόδια, τὴν δὲ 4)16 ὁ «Ὁρόντης», καὶ τὴν 5)17 τὰ πολεμικὰ «Ἀστιατος», «Κάρυσφορτ» καὶ «Τουρμαλίν», ἅπαντα ἐκ Μελίτης, ἀπέπλευσαν δὲ τὴν Τρίτην εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ πολεμοφοδίων, παραλαβόντα καὶ ἀνθρακας ἐκ τῆς «Ροζίνας», ἧτις ἀπέπλευσε τὴν Τετάρτην πρωὶ εἰς Πόρτ—Σάϊδ.

Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν εἰς Ὀλυμπον τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα στρατιωτικοῦ ἐπιμελητηρίου κ. Ἀρμοστρογγ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Τὰ περὶ σφαγῶν τῶν Χριστιανῶν ἐν Καίρῳ καὶ τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Αἰγύπτου διαδοθέντα παρ' ἡμῶν, εὐτυχῶς διαψεύδονται ὑπὸ ἐπιβατῶν, ἀναχωρησάντων ἐκ Καΐρου τὴν Τρίτην.

Ἐν τῷ λιμένι Ταμιάθως Φελλάχοι καὶ Βεδουῖνοι, ἐπιβαίνοντες ἀκατίων (τσιριμιῶν) καὶ ὠπλισμένοι κατέσχον τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν Συμαϊκὸν πλοῖον, «Ἡρακλῆς» ἀναμειβόμενον, χωρητικότητος 14 χιλ. καλῶν, περιέχον ἐνλείην. Ὁ Λόρδος καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ πληρώματος κατὰρτίσαντες ἐμβάντες εἰς λέμβον νὰ ἐπιβῶσιν ἐπὶ Ἰταλικῷ πλοίου ἡγκυρωβλημένου δύο μίλια μακρὰν τοῦ «Ἡρακλέους» καὶ νὰ σιωδῶσιν, ἀπάραντος ἀμέσως τοῦ Ἰταλικῆς ἄρμα εἶδε τὰ αἰγύπτια ἀνάκτια καταδιώκοντα αὐτόν ἐν τῷ «Ἡρακλῆϊ» εἶχον μείνη δύο ναῦται, αἵτινες βεβαίως κατεκρεουργήθησαν ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν πειρατῶν.

Τὸ Ἰταλικὸν πλοῖον, φέρον καὶ τοὺς διασωθέντας ἐννεοὺς Συμαίους, ἀφίκετο εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὴν Τετάρτην.

Τὴν Πέμπτην παρέστημεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς ἐν Ἀγία Φυλάξει δημοτικῆς Σχολῆς τῆς ἀπὸ ἐννεομηνῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμελοῦς καὶ ἱκανοῦ διδασκάλου κ. Χριστοφόρου Χ. Κωνσταντίνου διευθυνομένης. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου τῆς διδασκαλίας, λέγομεν ἐπὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστον, εἰς τοῦτο δὲ συνετέλεσαν πρώτιστα καὶ μάλιστα ἡ ἐπιμελεια τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ ζήλος τῶν ἑφόρων κκ. Ἰω. Χ. Τσαγγάρη, Μ. Χ. Τσαγγάρη, Ἰω. Χ. Μάρκου, Χ. Χριστοφῆ Σχοινη, Παναγιώτου Γεωργίου καὶ Νικολάου Χ. Μεσαρίτη, πρὸς οὓς καὶ ἀπονέμομεν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον. Ἡ σχολὴ εἶναι ἐκτισμένη παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐν εὐαίρῳ μέρει, ἐφοίτησαν δὲ εἰς αὐτὴν 27 ἐν ὅλῳ μαθηταί, ἂν καὶ τὸ χωρίον ἡδύνατο ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν σχολὴν ἄνω τῶν πενήτην. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἐκ τῶν ἐγγυρίων δυστροποῦντες εἰσέτι, συνετιζόμενοι καὶ ἀναγνωρίζοντες τὰ ἐκ τῆς παιδείας καλὰ, θέλουσι μιμηθῆ ἐν τῷ μέλλοντι τὸ φιλόμουσον καὶ ἀξιοζήλωτον παράδειγμα τῶν λοιπῶν, ἀποστελλόντες τὰ ἐαυτῶν τέκνα εἰς τὴν σχολὴν καὶ συνεισφέροντες καὶ αὐτοὶ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν πρόδον καὶ πρωαγωγὴν τῆς νεολαίας τῶν, ὡς πράττουσιν ἄλλα χωρία μακρὰν τῶν πόλεων κείμενα. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων οἱ ἐξῆς προστήνευαν καὶ ἐκτακτον συνδρομὴν εἰς τὴν Σχολὴν ὁ κ. Κ. Ν. Ρωσσίδης (ἐκ Λεμησσῶ) λίρας ἀγγλικὰς 2· ὁ κ. Ἰω. Χ. Τσαγγάρη λ. ἀγ. 2· ὁ κ. Ἰω. Χ. Μάρκου λ. ἀγ. 2· ὁ κ. Μιχαὴλ Χ. Τσαγγάρη λ. ἀγ. 2· ὁ κ. Χ. Χριστοφῆς Σχοινη λ. ἀγ. 1· ὁ κ. Χριστοδούλος Ι. Ὑφαρίδης λ. ἀγ. 1· ὁ κ. Ὁθων Μιτέλλας λ. ὀθ. 1· ὁ κ. Γενέθλιος Μιτέλλας λ. ἀγ. 3. καὶ ὁ κ. Χριστοφῆς Ἀργατούδης λ. ἀγ. 2. ἦτοι ἐν ὅλῳ γρόσια γερὰ 1,968. Ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν τοῖς φιλομούσοις τούτοις Κυρίως καὶ εὐχόμεθα τὸ εὐγενὲς αὐτῶν παράδειγμα νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι καὶ μάλιστα ὁ εὐκατάστατος Γεωργῆς Ἰω. Χ. Παπαῖ, ὅστις παρὰ τὰς παρακλήσεις καὶ παρακλίσεις ὅπως συνδρομῇ καὶ αὐτὸς τῇ Σχολῇ, εἰδείχθη λίαν ἀκαμπτος καὶ ἀβέλτερος.

Ἀπὸ δύο ἡμερῶν ὁρμεῖ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν μισρὸν ὀθωμανικὸν πολεμικόν, ἀπερχόμενον ἐκ Κ) πόλεως εἰς Τρίπολιν καὶ προσεγγίσαν ἐνταῦθα ὅπως προηγουμένη ἀνθρακας, ὡς ἐλπευμένον κατὰ τὸν πλοῖον. Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ ἀτμοπλ. τοῦ

του, τοσοῦτον ἐνεθάρρυνον οἱ παρ' ἡμῶν Μισομειθανοὶ, ὥστε πιστεύουσιν ὅτι ὑψώθηται (1) ἐν Κύπρῳ ἡ ὀθωμανικὴ σημαία, ἐν τισὶ δὲ χωρίοις ἀπειλοῦσι σφαγὰς (2) κατὰ τῶν Χριστιανῶν κ.λ.π. ὡς ἐπράξαν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ φελλάχοι. Ἀγνοοῦσιν ὅμως, φαίνεται, οἱ ἐν τοῖς χωρίοις γεννάδαι οὗτοι ὅτι ἐν Κύπρῳ οὔτε ἡ Κυβερνησις εἶναι Αἰγυπτιακὴ οὔτε οἱ Χριστιανοὶ ἀποτελοῦσιν τὴν μειονότητα τοῦ πληθυσμοῦ.

## ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Τρόδος 19 Ἰουλίου 1882.

Κύριε,

Ἐχὼ τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς νὰ λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ κοινοποιήσῃτε ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ τῆς «Ἀληθείας» τὸ ἐπόμενον λάθος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μεταφράσει τῆς Ἐπιταγῆς VI 1882 § 23. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ τμήματος ἐκ αἱ Παράγραφοι Α καὶ Β, ἀντὶ τοῦ ὅπως νῦν μετεφράσθησαν ὀφείλου νὰ ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:—

23 Οὐδεὶς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἔχων προσόντα νὰ ἐκλέγηται Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος, ἢ Σύμβουλος Δημορχεῖου τινός, ἂν μὴ ἔχη τίτλον ἐγγραφῆς ἐν τῇ καταλόγῳ ψηφοφόρων τοῦ τόπου ἐνθα πρόκειται ἡ ἐκλογή τοῦ Συμβουλίου, οὐδὲ ἂν ἤθελε φορολογεῖσθαι ἐπὶ ἰδιοκτησίας τοιαύτης ἐτησίου ἀξίας ὡς κατωτέρω ὀρίζεται, δηλ:

Α. Ἡ πόλει ἐχούσῃ πέντε χιλιάδας κατοίκους ἢ ἐπέκεινα, ἐτησίου ἀξίας οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 20 λίρ. Β. Ἡ πόλει ἐχούσῃ ὀλιγώτερον τῶν 5000 κατ., ἐτησίου ἀξίας οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν λίρ. 10.

ΚΙΤΓ ΧΑΡΜΑΝ.

Βοηθὸς Ἀρχιγραμματεὺς Τῇ Συντάξει τῆς «Ἀληθείας».

## Ο ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ.

Θὰ ἐθεωρῶνται βεβαίως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται τὸ πρὸ ὅς καὶ ἡμῖς εἶς τοὺς ἄρδρον τῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ διαιτητοῦ δικαίου συνεταγμένοι ἀπὸ τὸν κ. Ν. Ι. Σαρίπολον καὶ σχολιάζον μετὰ πικρὰς ἐκφράσεως τὴν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐπιταγὴν, ἀναδημοσιευθὲν δὲ ὑπὸ τινος συναδέλφου. Ὁ κ. Σαρίπολος πιστεύομεν ὅτι ἀπολαύει ὑπολήψεως τινος ὡς «Ἑλλήν νομικός» ἐπειδὴ ὅμως εἶναι Κύπριος, ὁ πατριωτισμὸς ἀμβλύνει τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην. Ἐπὶ τῇ σκοπῇ νὰ ἐξάγῃ τὰ ποθομένα συμπεράσματα, ἀπολαμβάνει ὁ κ. Σαρίπολος ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιταγὴ ἐγένετο ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τοῦ Sir Garnet Wolseley ἡ τινος τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ ἀκολουθῶν καὶ οὕτω λαμβάνει ἀφορμὴν εἰς ἐπίθεσιν. Ἀτυχῶς ὅμως ἐξάγεται ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸν εἰς τὸν Sir Francis Beilly, καὶ τὸν ἡμετέρον καὶ ἄλλον διακεκριμένον νομικὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀδριτικῆς Μεγαλειότητος ἐπὶ πολλὰ ἔτη χρηματίζοντα συντάκτην τῶν νομοσχεδίων τῆς Βουλῆς καὶ τῶν διὰ τὰς Ἀποικίας μεγάλων σπουδαιότατος Ἐπιταγῶν καὶ οὕτως αἱ ὑπηρεσίαι ἐσχάτως ἀνεγνωρίσθησαν διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. C. M. G. (Μέγας ταξιάρχης τοῦ τμήματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ ἀριτείου τῶν Ἀδριτικῶν Μιχαὴλ καὶ Ἰακώβου) ὡς ἡγετικῶν Συμβούλων καὶ Συμβούλων τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀδριτικῆς Μεγαλειότητος εἰς ἐντελὲς ἀνωτέρα πᾶσις ἀμφισβήτησις.

Ἀγνοοῦμεν πῶς τὸ κ. Σαρίπολος τὴν ἀρτίως τινος ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀνακρίσεων. Πιστοῦν ὁ Sir Beilly ἐν ἧτοι τοσοῦτον ἀπασχολημένος ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ καιρὸν νὰ ἀναγινώσῃ τὴν Ἐπιταγὴν τοῦ διαιτητοῦ δικαίου, ἡ καὶ τὰς τῆς Κύπρου ἐφημερίδας. Ὅπωδὲποτε φαίνεται ὅτι οὐκ ἐπίστευε τῇ προσοχῇ τοῦ τῷ ἐν λόγῳ ἄρδρον, ἄχρις οὐ ἐσηματίσεν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιθεώρησιν οὕτως καὶ ἀξιοπρεπῶς ἄρθρον καταδικάζον τὴν ἀνακριτικὴν εἰς τοῦ κ. Σαρίπολου τὴν ἐπιθεσὴν καὶ σχολιάζον τὴν παραδοξολογίαν ἀβρόστητος ἢ καταδίκης τοῦ κ. Σαρίπολος πρὸς τὰς Ἀγγλικὰς νομοθετικὰς διατάξεις. Τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιθεσὴν τοῦ κ. Σαρίπολου κατεχώρησεν εἰς τὰς στήλας αὐτῆς Ἑλληνικῆς τῆς συναδέλφου. (τὸ «Νέον Κίριον» τῆς 4. Ἰουλίου 1882.)

Κατωτὰ ἀνάξιοι νὰ ἰσχυρῶνται εἰς μακρῶν εἰς τὴν τοῦ κ. Σαρίπολου φάλαγγον καὶ διακρουστικὴν ἀπάντησιν, ἧτις περιλαμβάνει τινὰς ἐκ τῶν φιλοφροσυνῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας ὁ κ. Σαρίπολος δὲ ἔμαθεν ἐκ τῆς συζητήσεως αὐτῇ θέσεως τοῦ συζητῶν μετ' ἀνθρώπων ὑψηλῆς περιωπῆς ἐν τῇ νομικῇ αὐτοῦ ἐπαγγελίᾳ. Ἰδίως κατατὰ παράδοξον ὅτι πεῖθεται, ὡς ὁ ἴδιος νομολογεῖ, περὶ τῆς ἀνακριτικῆς— ὅθεν ὁποτε προελθούσης— τῶν τριῶν αἰτιῶν ἃς ὁ Sir Beilly μεταξὺ πολλῶν ἄλλων συνελκεῖ πρὸς ἀνασκίρην. Ἡ ὑπερβολὴ τοῦ κ. Σαρίπολου, ἡ μάλιστα ἡ προφασολογία αὐτοῦ ἐν ἀτυχιστῇ. Λέγει ὅτι εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἑλλήνικον τῆς ἐπιταγῆς μεταφρασὴν καὶ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἔργον ἐνὸς Λεβαντίου, τὸσον βαρβαρικόν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐκλαμβῇ ἠ ἀκριβῶς τὴν αἰτίστροφον ἡνοσίεσιν, τὴν ὁποίαν αἱ λέξεις περιέχονται. Εἶναι τῷ ὄντι ἀξιοβλαβὴς ὅτι πρῶτον ἡ διὰ φορὰν διατίθεται τὸ τοιοῦτο. ὁ κ. Σαρίπολος. Ἐν τούτοις ἡ μεταφράσις ἡ γὰρ ἐν ἔργῳ ἀνθρώπου καθαρῶς Ἑλλήν, ὡς καταγωγῆς καὶ μορφώσεως, Ἑλλήνος ὑπηκόου, ἀπολαύοντος καλῆς ὑπολήψεως ὡς διδασκάλου καὶ δοκίμου τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης. Οὐδέποτε εἶχον ἀκούσει τὴν λέξιν Λεβαντίως ὡς ὁ κ. Σαρίπολος μεταχειρίζεται ἀνήμεφερομένην ἀπὸ Ἑλλήνα καλῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀπευθυνόμεν ἡν πρὸς ἄλλον. Καὶ μολονότι ἀνικανόμην, ἐπισαῖται, νὰ συζητήσῃ μετὰ τοῦ κ. Σαρίπολου περὶ τοῦ ὅρου ἑλληνικῆς μεταφράσεως, δυνάμεθα ὅμως νὰ εἰπῶμεν ὅτι ἡ μομφὴ τοῦ υἱὸς δίδει ὅχι καλὴν ἰδέαν περὶ τῆς καλῆς μορφώσεως τῶν συμπατριωτῶν τοῦ εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς χώρας αὐτῶν. Τὸ μόνον ἱκανοποιητικὸν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ μίρος εἶναι ἡ δήλωσις τοῦ κ. Σαρίπολου ὅτι δὲν δέχεται περαιτέρω συζήτησιν. Εἰμεθα βέβαιοι ὁ κ. Σαρίπολος ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ἰδίας του ὑπολήψεως δὲ ἡμεῖς εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Μεταφράσαντες τὰνωτέρω ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ 38 φύλλον τοῦ «Herald», ἀναγκαῖον φρονούμεν νὰ κάμωμεν γνωστὸν ὅτι νῦν ἀνήκει ὁ τι ἡ ἰδιότης ἢ ἱκανότης ἐνός school master and an English skolar δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ἱκανότητά τοῦ δοκίμως μεταφράζειν νομικὰς Ἐπιταγὰς, δικαστικὰ ἔγγραφα διοικητικὰ ἢ καὶ ἄλλα, ἂν μὴ ἰδίαιτως κατέγεινεν ὁ μεταφραστὴς εἰς τῆς σχετικῆς διαλέκτου τὴν μάθησιν καὶ χρῆσιν τῶν ὀρων αὐτῆς [terms].

μεταφραστικῶν ἐν Ἀγγλῇ Ἐπιταγῶν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα καὶ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἑλληνικὴν γαλικὴν διαλέκτον.

Ἐν ταύτοις καὶ εἰς τὸν ἔκδοτον Ἐπιταγῶν μεταφραστικῶν ἐπιδόσαντες εἰς τὸ τότε Ἐπιταγῶν Κράτον τὴν σχολικὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Ἀγγλίας τελοῦντος Φαντάσθηται λοιπὸν τὴν Βρετανικὴν μόρφωσιν ἢ ἀνατροφὴν τοῦ Ἀγγλοῦ ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ μεταφραστικὸν ἀνωτέρω ἄρθρον, ἀκόμη ἐπὶ τὴν λογικὴν ἢ τὰς ἱστορικὰς γνώσεις τοῦ ἰσχυροῦ ἀποσβάλλει τὴν ἡμετέραν Ἑλλάδα ἐκπαίδεισιν ἢ ἡθικὴν μόρφωσιν ἐπὶ ἑταίρῳ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ διδάσκοντος ἴσως ἐξ ἀνάγκης ἢ ἐξ ἀλληλοδιδάκτου, καὶ μεταφράσει καὶ τὰς Ἐπιταγὰς ἢ ἄλλα σπουδαῖα ἔγγραφα τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ τῆς Κύπρου, ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

Ἡμεῖς μὴ τυχόντες Βρετανικῆς ἀνατροφῆς ἢ μόρφωστος, συγχωροῦμεν τὸν τοιοῦτον ὑβριτικὴν πεποιθότες ὅτι ὅταν παρέλθῃ ὁ θύμος τοῦ ἢ ψυχρανθῇ ὀλίγον θὰ ὁμολογήσῃ, καθ' ἑαυτὸν τοῦλάχιστον, τὸ σφάλμα τοῦτο.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπ' αὐτοῦ καθηγουμένον Καθηγητὴν ἐν τῇ Ἐθνικῇ τῆς Ἑλλάδος Πανεπιστημείῳ ἐπὶ 20ετίαν περίπου τοῦ Διδασκτοῦ Δικαίου, οὕτως εἶναι καὶ συγγραφεὺς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, οὕτως ἐπίσης εἶναι ἢ συγγραφεὺς, τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, οὕτως ἐπίσης εἶναι ἢ συγγραφεὺς, τὸν Διδάκτορα τῆς Νομικῆς τῆς ἐν Παρισίοις Σχολῆς, τὸν δὲ σημεῖον δικηγόρον τῆς Ἑλλάδος, τὸ μέλος τοῦ ἐπὶ τοῦ διεθνικοῦ δικαίου Ἰνστιτούτου, τὸν ἀντεπιτέλλοντα τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας, τὸν ἐταῖρον τῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ Βελγίου τῆς Ἰσπανίας κτλ., τὸν συγγραφέα τῆς Πολιτικῆς μελέτης ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων Ναπολέοντος τοῦ Γ'. αὐτοκράτορος ἀξιόσαντος δι' αὐτὴν νὰ ἀνακηρυχθῇ εἰς ἓκ τῶν Ἀθανάτων τῆς Γαλλίας, τὸν κ. Νικόλαον Ι. Σαρίπολον, ἐννοοῦμεν, οὔτε κἀν νὰ τὸν ὑπερασπισθῶμεν ἀναγκαῖον κρίνομεν, ἀφοῦ τοιαύτης λογικῆς ἀνατροφῆς ἢ γνώσεων κάτοχος ἦναι ὁ Ἀγγλος αὐτοῦ κατήγορος.

Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸν πελάτην τοῦ Sir Reilly, εἰς τοὺς ὀγκώδεις ἢ πολυγραμμίτους τίτλους τοῦ ὁποῦ οὐδένα εἶδον τίτλον ἀξίας ἐπισημονικῆς εἰμῇ, ἐκεῖνον ἢ ἐκεῖνον οὐδὲν δέδωκεν αὐτῷ ἢ τῆς Κυβερνήσεως εὐνοία, ὥφειλεν ὁ τοῦ ἀντικρουμένου ἄρθρου συντάκτης νὰ μας σημειώσῃ ἢ ποῖον πανεπιστημίων Διδάκτωρ εἶναι, ποῖον Ἀκαδημιῶν μέλος, ἢ ποῖον συγγραμμάτων συγγραφεὺς.

Τὸν κ. Σαρίπολον κωλύουσι τὰ ἐπισημονικά του βραβεῖα, ὑπὸ τοσούτων Πανεπιστημίων ἀνεγνωρισμένων, νὰ ἔλθῃ εἰς περαιτέρω ἐπισημονικὴν συζήτησιν μετ' αὐτῆς ἐπιταγῆς, οὕτως ὅσον ὅσον προκύπτει εἰς αἰδηρότητα.

Ἐν ὅλῳ δ' αὐτοῦ τῇ σμικρότητι, ὅταν γένηται γνωστὸν τὸ δέπλωμα ἢ ἡ ἐπισημονικὴ ἀξία τοῦ κ. Reilly, διδάκτωρ τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, ἢ ἀνέμων προσωρικῶς ἐν Κύπρῳ, μαυρίζομεν εὐχαρίστως ὅτι ἐν τῇ τίτλῳ αὐτοῦ μέλλει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ἀγγλοῦ τούτου νομοδότη τὴν ratione legis τῶν ὅσων οὕτως ἐξέδοτο, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ οὔτε τὸν χαρακτῆρα, τὰ ἦθη ἢ τὰ ἔθιμα, οὔτε τὴν κρατοῦσαν ἐν Κύπρῳ Ὁθωμανικὴν Νομοθεσίαν, ἐν ὁλίαις οὕτω τὸν τόπον μετ' Ἀγγλικὸν ἀγνώστους θεσμούς, οὕς δ' ἀποδείξῃ ἀκαταλλήλους ἢ ἀνεφάρμοστους ὁ Ἑλλην νομικὸς μαθητὴς τοῦ κ. Σαρίπολου, ἢ καταστήσας τὴν Κύπρον ἀληθῶς Πόρον τοῦ Βαβέλ, ὑπὸ ἔποψιν νομοθεσίας.

Τὴν ἐξῆς εὐχαριστήριον ἐπέστειλαν οἱ ἐν Λεμεσῷ τῇ διευθυντῇ τοῦ ἀγγλικοῦ τηλεγράφου.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ πόλις ἡμῶν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἐξ Αἰγύπτου πρόσφυγες κατὰ καθήκον ὁμολογοῦσι τῇ Ἀνατ. Τηλεγραφικῇ Ἐταιρίᾳ εὐχαριστήρια ἐπὶ τοῖς ἀνακουφιστικῇς τηλεγραφήμασι καὶ χαίρουσιν ὅτι δύναται νὰ ἐξέγκωσιν αὐτῇ ταῦτα δι' ἡμῶν κατ' ἀξίαν διευδυνόντων τὰ ἐν Κύπρῳ γραφεῖα ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν.

Ἀληθῶς, Ἀξιότιμε Κύριε, ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ προθυμία δι' ὧν ἀνακοινῶνται ἡμῖν τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμβαίνοντα καὶ ἡ ἀκρα ἡμῶν ἐγγένεια ἐπέβαλον ἡμῖν ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν ἑταιρίαν καὶ ἡμᾶς καὶ ἐκφύρομεν ἐπὶ τούτοις ἴσως ἐκατέρωθεν χάριτας παρακαλοῦντες, νὰ ἐξημερώσῃτε ταύτας ὅπου δι' καὶ ν' ἀποδείξῃτε τὴν ἐκφρασιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης καὶ ἐξόχου τιμῆς, μετ' ὧν ἐπαιτελοῦμεν.

Λεμεσῶ 13 Ἰουλίου 1882.

Τῇ ἀξιότιμῳ Κυρίῳ J. H. BRAYSHAU, διευθυντῇ τῶν ἐν Κύπρῳ τηλεγραφείων.

Εἰς Ἀθήναις.

Ὅλος ὑμέτεροι

[ἔπονται αἱ ὑπογραφαί.]

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας."

Παρακαλῶμεν νὰ καταχωρήσῃτε καὶ ταῦτα εἰς τὸ ἀξιότιμον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας.

Εἶπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις φύλλοις περὶ τῶν ἐν Πάφῳ δικαστικῶν ἐκτελεστικῶν, δημοπρατικῶν μελῶν, καὶ ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν φρεσικῶν προτερημάτων τῶν κατοίκων. Περὶ τῶν ἐκτελεστικῶν δὲ τῶν ἀρρίνων ἤδη γράφομεν, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἀπαιστώως ὅτι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀπῆλθον καλῶς καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ ζήλου τῶν διδασκάλων κκ. Νικολάου Καλλοῦ καὶ Γρηγ. Νικολαΐδου, αἵτινες κατέβαλον ἀκόπως κότους οὐκ ἀλίαντες, ἀν καὶ οἱ ταύτων γονεῖς ἀμοιροῦνται τὴν

αὐτῆς ἐπιμελείας καὶ ζήλου. Περὶ τῶν ἐκτελεστικῶν τῶν παρθένων δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν τίποτε κατ' ὅτι δὲν ἔχουν αἰσθητικὴν ἀντικρίσιν πληροφορίας καὶ κατὰ τὸ σύστημά μας δὲν ἀποφύγουν νὰ ἀμεινῶμεν ἐξ ἀκασιῶς, καὶ περὶ τούτων ἐπιφυλαττόμεθα νὰ εἰπώμεν τοῖς φίλοις ἀναγνώστῃς ταῖς ἐκείνους, ἐξ ἀλαστοῦ πηγῶν μετ' ὀλίγων. Τὸ νόστιμον καὶ περιέργον ὅμως εἶναι τὸ περὶ ψηφοφορίαν καὶ ψηφοφορίσθαι. Καὶ οἱ μὲν ψηφοφοροῦμεν καὶ ψηφοφοροῦντες πρέπει νὰ πληρώσωσι φόρον 20—10 λίρας ὁ ἐλάχιστος ὅρος καὶ εἰς ὧν βασιζόμενοι ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ἀνέθρον ὡς τοιοῦτους δεκατέσσαρας ἐκ τῶν ὁθωμανῶν, καὶ ἑνέα ἐκ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες καὶ εἰσὶν ἐτοιμοὶ νὰ ψηφοφορήσωσι καὶ ψηφοφορήσῃσι, μηδὲν σκεφθέντες περὶ τῶν πρὸς τοῦ Κτήματος χωρίων ἅτινα ἀπέχονται τοῦ Κτήματος διὰ πέντε λεπτά καὶ ἄνευ τούτων καὶ τῶν πόρων ἀπεχόντων δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διατηρηθῇ ὑπὸ τῆς συστάσεως μέχρι σήμερον τὸ Δημαρχεῖον ὅν ἐπιμεινῶσιν οἱ ὁμογενεῖς μας νὰ ἐκτελέσωσι τοῦτο, ἴσως θὰ θεωρηθῇ δίκαιον παρ' ἐκείνων κατ' ὅτι ὁ ψηφοφόρος ἢ ψηφοφοροῦμενος ἀπὸ ἐκείνους συζητήσεως καταγινόμενος σπουδαζὼν κατὰ τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἴσως προτιμότερον αἶμα ὁ παῖς φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν νὰ καταγίνῃται φιλοπονῶν διὰ τῆς δικέλλης νὰ δύναται νὰ ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα ἐν βραχυτέρῳ χρόνῳ τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ψηφοφορεῖσθαι ἔστω καὶ ἀμοιρῶν τῆς ἐλαχίστης παιδείας τοῦτο ζητῶν τὴν πεφωτισμένην κυβερνήσιν παρ' ἡμῶν, ὡς ἀποδοκίμαται ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς κανονισμῶν καὶ εἰς ὧν εἰμεθα ἐτοιμοὶ καὶ προθυμοὶ νὰ συμβαδίσωμεν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σκοπομένων αὐτῆς. Τὴν παραμικρὰν ἀξίωσιν δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τῷ λόγῳ ψευδοῦς κατηγορίας τῶν ἡδὴ ἀνηκόντων τῇ ἰσλαμικῇ θρησκείᾳ ψηφοφορηθησομένων καὶ ψηφοφόρων δεκατέσσαρων καθὼς ἢ τῶν ἑνῶν ὁμοφύλων Ἑλλήνων καδὸτι ἢ τὰ δύο φύλα ἐπίστανται καλῶς τὴν γραφὴν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν τὴν ζωγραφικὴν.

Ταύτῃ τῇ στιγμῇ ἐνῶ γράφομεν τὰ ἀνωτέρω ἰστοχοκολλῶν εἰδοποιήσεις ἐκ μέρους τοῦ Δημαρχείου δι' ἧς ἐλαττωταὶ ὁ ἀριθ. τῶν 14 κατὰ ἑνῶν καὶ τῶν ἑνῶν κατὰ 5, ὥστε ἀντὶ δεκατέσσαρες ὁθωμανοὶ θὰ ἦναι μόνον πέντε καὶ τέσσαρες Ἑλληνεῖς οὐδεμίαν δὲ μερίαν ποιεῖται διὰ τὰ πέντε ἐξ χωρίων, ἅτινα, ὡς εἶπομεν, δὲν εἶναι μακρὰν τῶν 15 λεπτῶν ὧν Πάφος, Χλώρακ, Ἐμπερ, Ἀναβαργός, Κονιά, Ἱερὸς κήπος. Συγχαίρομεν λοιπὸν τοιοῦτους συμπολίτας ὑπάρχοντας αἰσθητικῇ τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἀποστολῶν διαβιβράει τῶν χωρίων τοιοῦτων διακινῶν ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν ζήλῳ. Παραδειγμα ἔχομεν χθεσινῆς πανηγύρεως μακρὰν τοῦ Κτήματος τέσσαρες ὥρας ἐν Ἐξόισιν, εἰς τὴν ὑπὸ τῶν δώδεκα ὁθωμανοῖν ὑπάλληλοι λαμβάνοντες καὶ συλλέγοντες ἐκ τῶν πανηγυριστῶν ἑνὰ ἐν γρόσιον ἢ καὶ λόχονα ἐπὶ λαιτῆς ἐν ἑνῇ γαίᾳ. Ἐκ τῶν ὁμογενῶν μας οὐδεὶς ἐσυγχωρήθη νὰ ἐπιτηρῇ τί ἀντίλεξεν ἀπὸ αὐτῆς τῆς πανηγύρεως, μόνος δὲ Δημαρχος γνωρίζει καὶ οἱ παρὰ

ταύτου διορισθέντες. Ἀλλὰ ἐν ταύτῃ τῇ φωνῇ ἄραγε καὶ κατὰ τοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ νόμου οἱ ἀπαιστώως τῆς πατρίδος ἐλπίδες ὁφθαλμοὶ ἀναστῶσι. Πρὸς αὐτὰς φεραλὶων κινῶν δι' αὐτὴν πρὸς ἀναφύκην ἐγγράφως τῇ ὑποθέσει δικητῆς ἀπιφασίσθῃ ἐφέτος ἀφοῦ εἶδον τὸν κίνδυνον ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλοδαπῶν τῆς Νήσου ἱκτῶν λυσσαλίων τούτων ζώων, νὰ θανατωθῶσιν. Ἀλλὰ τίς τολμᾷ ἐλευθέρως νὰ ἐξαφανιστοιαῦτα ζῶα προνομιούχα; πλείστα ἀπὸ τῆς ὁδιορισθείας κυκλώσεως, ἀκούων διὰ, καὶ μηδὲν ἐγένετο κατὰ τῆς πληθύνει κινῶν τοιοῦτων.

ΠΑΦΟΣ 29]11 Ἰουλίου 1882.

K. K.

ΛΥΣΙΣ.

τοῦ 33 αἰτήματος

νοῦς, οὐκ, ὅς, σὶ.

ΛΥΤΑΙ.

Ἐ. Λεμεσῶ οἱ κ.κ. Ι. Καραγεωργιάδης, Ν. Σ. Φραγκοῦδης. Ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Μ. Θ. Βαλδασαριδῆς. Ἐν Ἀγ. Ἰωάννῃ ὁ κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

Εἰς τὴν κεφαλὴν μου, φίλε, καὶ ὁ "νοῦς" ἢ τὸ "οὐς" εἶναι.

Ἐν ἓκ τῶν τριῶν τὸ πρῶτον

Ἀποκόψε, δι' ἃ μείνῃ.

"Υς," τιτράποδον θὰ γένηται.

Τὸ τετράποδον δὲ τοῦτο.

Ἐν τὸ ἀναγραμματίσῃς,

"Σς" θὰ μείνῃ, Ἰδὸν ἢ λύσις.

Ἐν Λεμεσῷ

M. I. ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ 34.

Τὸ πρῶτον μ' εἶναι ὄνομα, τὸ δεύτερον, μου ῥῆμα.

Τὸ τρίτον πρῶτον παριτῶ με ἄνωθεν δέξιαν.

Τὸ ὅλον μ' εἶναι τολισμὸς τῶν ἐγγεῶν πλουσιῶν.

Καὶ ἀσφαλὲς καταφυγῆ τῶν δυστυχῶν πενήτων.

Κτήμα εἰμι πολῦτιμον καὶ ἀφθιτον συγχρόνως.

Μόνον ἐμὲ δὲν ἀφαιρεῖ ὁ παντοκράτωρ χρόνος.

Ὅταν με εὗρῃς, φίλε μου, εἰώ με ἀγαπήσῃς.

Προσπάθῃς τοῖς τέκνις σου, νὰ με κληροδοτήσῃς.

Ὅτι τοσοῦτον ἀγαπᾷ μουστροφῆται, δία.

Ὅσον παρδίνος ἐγγυῆς τοῦ κήπου τῆς τῆς.

X. Π.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν παραλίαν ἀγορᾷ παρὰ τὰ Μυραδέσια κατὰ σήμετί μου ἀριθ. 65 πωλεῖται κτφ. φε. Ὑμεῖς χονδρικῶς Ἀλιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

Οἱ βουλόμενοι ἄς ἀπευθυνθῶσιν εἰς ἐμὲ ἢ, θὰ μείνωσι λίαν εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 7]10 Ἰουλίου 82.

Θ. Α. ΠΟΙΝΤΑΡΙΑΝ.